

Da Kirke- og Undervisningsministeren for Diebliffet er tilstede i Landstinget, men mener at kunne være her om nogle Diebliffe, skal jeg afbryde Mødet, indtil Ministeren kommer tilstede.

Efter nogle Diebliffes Forløb optoges Mødet igjen med Fortsættelse af den i Gaars mødet afbrudte Behandling af Udkast til Lov om Nedlæggelse af den lærde Skole i Kolding; hvor da § 1 først sættes under Forhandling.

Ordføreren: Udvalget har ikke havt Betænkkelighed ved at gaae ind paa Forslaget om at nedlægge Kolding lærde Skole paa den Maade, som nøiere er angiven i Betænkningen. Det er imidlertid naturligt, at dette har maattet vække Modstand hos Byens Borgere, men jeg troer dog ikke, at dette i og for sig kan være tilstrækkeligt til at bevæge Thinget til ikke at gaae ind paa denne Nedlæggelse, naar man forøvrigt finder, at den er velbegrundet. Det er jo desuden klart, at det her kan komme til at gaae som saa mange andre Steder, at man efter Nedlæggelsen dog kan finde sig ret vel, eller idetmindste føle sig nogenlunde veltilfreds med det, som man har kunnet faae istedetfor. Vi maae desuden holde for Die, at der i vore Kjøbstæder overalt egentlig er to Classer af Folk, de saakaldte Smaaborgere, og de, som ere mere formaaende og lede Stemningen og Forretningernes Gang i saadanne Byer. Det pleier desto værre altid at gaae saaledes, at den Klasse af Borgere, som man pleier at henregne til Smaaborgerne, blive trukne med af de Andre, uden at de altid med tilstrækkelig Grundighed have overvejet, hvorvidt der er Grund til at lade sig trække med. Det er ikke saa sjældent Tilfældet, at netop denne Klasse af Borgere i Byen ere vel tjente med en Forandring som denne, Nedlæggelsen nemlig af en lærd Skole og sammes Overgang til en Realskole.

Vi maae derfor ikke tabe af Sigte, at, naar der fra saadanne Byer kommer en meget stærk Modstand, saa er den reist af de meest formaaende Mænd; disse Mænd have i de fleste Tilfælde en overvejsende Tilbøielighed til at bevare

det større Undervisningsapparat, som fører til de høiere Embedsstillinger, og see maasse noget for meget bort fra det Slags Undervisning, som kan være Borgerclassen i Almindelighed til Gavn. Jeg skulde meget ønske, at det ærede Thing vilde tage dette i Betragtning, naar Talsen er om at tage Hensyn til den Modstand, der er reist fra visse Sider i denne Sag.

Sammerich: Det er ikke blot, fordi jeg hører til dem, der, som den ærede Ordfører har bemærket, staae denne Skole nær, at jeg har taget Ordet, men tillige og især, fordi jeg seer Sagen fra et mere omfattende Synspunkt. Den ærede Ordfører har sagt, at den Adresse, som er indgivet til Rigsdagen af 201 Mænd i Kolding By, for en Deel er understreven af Smaaborgere, som atter ville være ledede i deres Optræden af de mere formaaende Borgere, men jeg troer ikke, at man tør tillægge en stor Deel af Underkriverne en saadan uafhængig Bevæggrund som den, den ærede Ordfører har tillagt dem (Steen: Jeg har aldeles ikke talt om Underkrivernes Bevæggrund!). Ja, saa maa jeg have misforstaaet den ærede Rigsdagsmand. Jeg erkjender fuldtvæl, at det ærede Udvalg har gjort et Forsøg paa at gjøre det mindre søleligt for Kolding By, at dens Skole skal nedlægges, idet det deels har anbefalet, at Kirkens Bidrag skal tilfalde Byen, og deels, at Skolebygningen ogsaa skal tilfalde Byen; jeg maa dog gjøre den Bemærkning herved, at dette vel vil gjøre Tabet noget mindre søleligt, men paa ingen Maade vil erstatte Tabet. Jeg kommer tilbage til at berøre den Adresse, som er indgivet til Rigsdagen; den viser, hvilken stor Interesse det har for Kolding at vedligeholde Skolen. Byen har nemlig i den Anledning i saa Dage sammenstødt 7000 Rd. — Omegnen var ikke tagen med, thi dertil var der ingen Tid — hvorimod Byen Horsens, da dens Skole truedes med at nedlægges, tilligemed Omegnen sammenstød 3,000 Rd. Det synes mig altsaa, at denne Sag næsten maa være af mere Interesse for Kolding, end den var for Horsens, og allerede ligeoverfor en saadan Stemning veed jeg ikke, om det er rigtigt at nedlægge Skolen, naar der ikke ere aldeles nødvendige Grunde